

Gerçek Bir Gün

– yagmur-kilic · 16 Eylül 2010

Mesai bitiminde ayaklarını uzattı
Duvara yasladı
Yorgundu
Sessiz kaldı masası
Uyudu

Öteki daha şanslıydı
Neşesi enerjisine yetişemiyordu
Malum sahilde bir bekleyeni vardı
Hava serindi
Sevdiği üşüyebilirdi
Ceketine gülümsedi
Onu sarabilirdi

Çocuğu kapıda bekliyordu diğerinin
Söz vermişti
Parka gideceklerdi

İki bilet getirdi eşi
Bir saat yatmış dinlenmişti
Canlıca bir sahneye konuktu şimdi
Sessiz kaldı masası
Dışarıya çıktı

Diğeri unutmuştu bugün doğduğunu
Evin ışıklarına gitti eli
Yanmadı
Neşe muımlarıydı karşılayanı

Sessiz kaldı masa
Günün tüm monotonluğu
Bir çocuğun parkta koşuşmasında...
Sevgililerin sahilde gülüşmesinde...
Tiyatro salonunda...
Aile saadeti en büyük hediye olan o sıcak evde...

Saadeti izledi; çalışma odasının açık kalan kapısı
Sessiz kaldı masa
İlk defa, konuşan bu insanlardı

Halime Erva Kılıç